

POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Hajn (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Katarzyna Gonera

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z odwołania T. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych

o wznowienie postępowania w sprawie sygn. III AUa .../08 o prawo do renty w związku z wypadkiem przy pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 24 listopada 2011 r.,

zażalenia ubezpieczonego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 8 czerwca 2011 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 8 czerwca 2011 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę T. C. o wznowienie postępowania zakończoną prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z 27 stycznia 2009 r. oraz zasądził koszty zastępstwa adwokackiego.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Apelacyjny wskazał, że skarga o wznowienie postępowania nie została oparta na ustawowej podstawie wznowienia. W ocenie Sądu podniesione przez skarżącego okoliczności faktyczne, jak i wnioskowane przez niego dowody nie mogą stanowić podstawy wznowienia przedmiotowego postępowania, w szczególności brak jest przesłanek do przyjęcia,

że powoływane przez skarżącego okoliczności faktyczne jak i wnioskowane dowody zostały wykryte po uprawomocnieniu się wyroku, a także, iż powód nie miał możliwości skorzystania z nich w toku toczącego się postępowania.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył pełnomocnik ubezpieczonego. Wnosząc o jego uchylenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego zarzucił naruszenie art. 410 § 1 k.p.c. w zw. z art. 403 § 2 k.p.c. przez przyjęcie, że w przedmiotowej sprawie nie występuje podstawa wznowienia postępowania wskazana w art. 403 § 2 k.p.c.

Skarżący podniósł, że Sąd Apelacyjny, rozstrzygając o wznowieniu postępowania, dokonał oceny merytorycznej czy w przedmiotowej sprawie występuje podstawa wznowienia z art. 403 § 2 k.p.c., nie odnosząc się jednocześnie do wskazanej jako ustawowa podstawa wznowienia okoliczności faktycznej – znacznego pogorszenia stanu zdrowia skarżącego. W ocenie skarżącego, odrzucenie skargi o wznowienie postępowania w trybie art. 410 § 1 k.p.c. może nastąpić tylko wtedy, gdy skarga nie opiera się na ustawowej podstawie wznowienia, nie zaś gdy podstawa nie jest merytorycznie uzasadniona. Skarżący wskazał, że dla oceny zasadności podstawy skargi powinna zostać wyznaczona rozprawa, gdyż rozpoznanie jej bez zapewnienia stronie możliwości wzięcia w niej udziału można łączyć z nieważnością postępowania z tej przyczyny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Wnoszący zażalenie nie ma racji, twierdząc, że odrzucenie skargi o wznowienie postępowania może nastąpić z przyczyn wyłącznie formalnych. Należy mieć na uwadze, że ustawa z 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98) znowelizowała przepisy dotyczące postępowania w sprawie skargi o wznowienie postępowania. Obecnie, wskutek uchylenia art. 411 k.p.c., nastąpiła eliminacja dwustopniowego postępowania, z podziałem na czynności sądowe, które mogły zostać dokonane na posiedzeniu niejawnym (wstępne badanie skargi) oraz na rozprawie. Zgodnie z nowym brzmieniem art. 410

§ 1 k.p.c. sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisane terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie, a postanowienie w tym przedmiocie może być wydane na posiedzeniu niejawnym. Oznacza to, że w obecnie obowiązującym stanie prawnym stwierdzenie na posiedzeniu niejawnym dopuszczalności wznowienia nie ogranicza się do badania, czy wskazane przez wnoszącego skargę okoliczności oparte są na przewidzianej w ustawie podstawie wznowienia, lecz obejmuje badanie i ustalenie, czy podstawa wznowienia rzeczywiście istnieje. Podnoszone przez skarżącego sformułowanie podstawy wznowienia w sposób odpowiadający przepisom art. 401 - 404 k.p.c. nie oznacza oparcia skargi na ustawowej podstawie wznowienia, wówczas gdy podnoszona podstawa nie zachodzi. Jeżeli podstawa skargi nie zostanie przez sąd stwierdzona, podlega ona w myśl art. 410 k.p.c. odrzuceniu.

Zdaniem Sądu Najwyższego zaskarżone rozstrzygnięcie jest prawidłowe. Art. 403 § 2 k.p.c. stanowi, że można żądać wznowienia postępowania w razie późniejszego wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Możliwość wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 2 in fine k.p.c. jest uzależniona od łącznego zaistnienia trzech przesłanek, po pierwsze - wykrycia po uprawomocnieniu się wyroku nowych faktów, które istniały w toku postępowania, ale nie zostały w nim powołane, po drugie - możliwości ich wpływu na wynik sprawy oraz po trzecie - niemożności skorzystania z nich przez stronę w poprzednim postępowaniu. Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 maja 2011 r. II UZ 11/11 (LEX nr 901617).

Jak wskazał w postanowieniu z 6 maja 2010 r. Sąd Najwyższy, sygn. III PZ 3/10 podstawą wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 2 k.p.c. mogą być takie nowe okoliczności oraz środki dowodowe, które zaistniały przed rozstrzygnięciem sporu - w trakcie postępowania i przed jego zakończeniem. Środek dowodowy, który powstał po uprawomocnieniu się wyroku, nie stanowi podstawy wznowienia postępowania przewidzianej w art. 403 § 2 k.p.c. Uzyskanie - po uprawomocnieniu się wyroku - świadectwa lekarza specjalisty, które przedstawia wyniki badań strony procesowej i zawiera ocenę stanu zdrowia badanego odmienną od wyrażonej przez biegłych lekarzy w poprzednio zakończonym

postępowaniu sądowym, nie stanowi późniejszego wykrycia takiego środka dowodowego, jaki ma na uwadze przepis art. 403 § 2 k.p.c. (LEX nr 602065).

Wskazane z skardze i w zażaleniu okoliczności tj. „znaczne nagłe pogorszenie stanu zdrowia” które wystąpiło „w ostatnich kilku miesiącach” – jak wynika z zaświadczenia lekarskiego wydanego 7 marca 2011 r. (karta 52 akt) - nie może stanowić podstawy, o której mowa w art. 403 § 2 k.p.c. Okoliczność ta bowiem nie istniała w toku postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego wydanego 27 stycznia 2009 r., to jest prawie dwa lata wcześniej.

Z tych względów zażalenie podlega oddaleniu na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁴ k.p.c.